

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 października 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzja została wydana, w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 15 września 2016 roku, która stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/decyzja k.20 plik I akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. K.. W treści odwołania wskazał, że lekarz orzecznik ZUS w dniu 17 sierpnia 2016 r. uznał go za osobę częściowo niezdolną do pracy do dnia 31 sierpnia 2017 r. Wnioskodawca złożył sprzeciw od ww. orzeczenia z uwagi na fakt, iż nie zgadzał się z określoną w orzeczeniu datą powstania u niego niezdolności do pracy (określenie takiej daty powstania u niego niezdolności do pracy pozbawiało go prawa do świadczenia). Komisja lekarska ZUS rozpatrująca sprzeciw wnioskodawcy uznała, że jest on zdolny do pracy. K. K. wskazał, że w składzie komisji lekarskiej ZUS zasiadały osoby, które nie dysponowały stosowną wiedzą medyczną, gdyż dominującym u niego schorzeniem jest schorzenie natury psychicznej tj. depresja. Skarżący podkreślił, że choruje na depresję od 1985 r. i w związku z chorobą przyjmuje leki psychotropowe oraz pozostaje pod opieką P. (...) Psychicznego w O.. K. K. zaznaczył, że od 2002 r. legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności.

/odwołanie k.2 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. W treści odpowiedzi wskazano, że lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 17 sierpnia 2016 r. uznał, że K. K. jest częściowo, okresowo niezdolny do pracy do 31 sierpnia 2017 r. oraz ustalił, że niezdolność do pracy powstała w dniu 24 maja 2011 r. Po rozpatrzeniu sprzeciwu, w trybie zwierzchniego nadzoru, komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 września 2016 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/odpowiedź na odwołanie k.23 - 23 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. K. urodził się (...), posiada wykształcenie średnie w zawodzie instruktora muzyki. W swojej karierze zawodowej pracował jako opiekun oraz instruktor muzyki. Obecnie wnioskodawca jest aktywny zawodowo, wykonuje czynności pracownicze - opiekuna w Towarzystwie (...).

/okoliczności bezsporne/

K. K. legitymuje się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (do dnia 31 października 2017 r.), a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 17 lutego 2006 r.

/orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k.13/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznał u wnioskodawcy: zaburzenia depresyjne nawracające, zaburzenia lękowe z elementami agorafobii oraz uzależnienie od (...). Orzeczeniem z dnia 17 sierpnia 2016 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31 sierpnia 2017 r., a jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy wskazano 24 maja 2011 r. Lekarz orzecznik ZUS zaznaczył, że niezdolność do pracy nie powstała do dnia 27 kwietnia 2000 r. (tj. w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów ubezpieczenia).

/opinia lekarska z dnia 17 sierpnia 2016 r. k.6 – 8 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej wnioskodawcy, orzeczenie k.13 – 13 odwrót plik I akt ZUS/

W związku ze zgłoszonym sprzeciwem , sprawa K. K. została skierowana do komisji lekarskiej ZUS.

/okoliczność bezsporna/

Komisja lekarska ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonego oraz po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej rozpoznała u wnioskodawcy : mieszane zaburzenia lękowo – hipochondryczne oraz uzależnienie od benzodiazepin. Orzeczeniem z dnia 15 września 2016 roku komisja lekarska ZUS uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/opinia lekarska z dnia 15 września 2016 r. k.12 – 14 w dokumentacji orzeczniczo- medycznej wnioskodawcy , orzeczenie k. 13 – 13 odwrót plik I akt ZUS/

Powyższe orzeczenie komisji lekarskiej legło u podstaw wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżonej decyzji.

/decyzja k. 31 plik I akt ZUS/

U K. K. rozpoznano zaburzenie depresyjne i lękowe mieszane , a także uzależnienie od benzodiazepin. Z powodu wskazanych schorzeń wnioskodawca jest od wielu lat (tj. od 1985 r.) leczony psychiatrycznie. Obecne nasilenie objawów nie uzasadnia orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. W okresach pogorszenia stanu psychicznego, badany może korzystać ze zwolnień lekarskich w związku z czasową niezdolnością do pracy. Z powodu wskazanych schorzeń wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/opinia biegłego sądowego psychiatry H. K. k.33 – 35/

Przedstawiona przez wnioskodawcę dokumentacja medyczna (tj. historia choroby z (...) – med. , historia choroby z Miejskiej Przychodni (...) , historia choroby z Poradni Rejonowej w O. , historia leczenia wnioskodawcy przez dr A. T. , historia choroby leczenia neurologicznego) nie stanowi podstawy do zmiany powyższego stanowiska biegłej. Pacjent jest od wielu lat leczony z uwagi na rozpoznane u niego zaburzenia depresyjno – lękowe , zaburzenia depresyjne nawracające , a także ze względu na uzależnienie od (...) (wskazane leczenie odwykowe). W okresach pogorszenia stanu psychicznego , badany może korzystać ze zwolnień lekarskich.

/opinia uzupełniająca biegłego sądowego psychiatry H. K. k.42 – 43/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów w postaci orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, wniosku o przyznanie renty oraz opinii lekarskich.

W toku prowadzonego postępowania, wnioskodawca zakwestionował ustalenia komisji lekarskiej ZUS wskazujące, że nie jest on niezdolny do pracy.

Celem weryfikacji stanowiska wnioskodawcy Sąd dopuścił dowód z opinii oraz opinii uzupełniającej biegłego sądowego psychiatry.

Złożone w sprawie opinie są jasne, zostały sporządzone przez biegłego psychiatrę , a więc specjalistę właściwego z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednio badanie wnioskodawcy. Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową złożonych opinii. W ocenie Sądu, złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegły wydał opinię podstawową po przeprowadzeniu stosownych badań i analizie dostępnej dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy , a w złożonej zaś opinii uzupełniającej odniósł się do dokumentacji medycznej przedstawionej przez wnioskodawcę. Biegły , w złożonych opiniach, odniósł się szczegółowo do występujących u wnioskodawcy schorzeń oceniając ich znaczenie dla jego zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi. Zdaniem Sądu, opinie biegłego są rzetelne, wiarygodne, zostały

sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne i znakomicie, merytorycznie - prawidłowo, uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 57 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Brak choćby jednego z warunków wymienionych w art.57 ww. ustawy powoduje brak prawa do świadczenia.

W niniejszej sprawie spór między stronami ograniczał się do oceny stanu zdrowia wnioskodawcy pod kątem niezdolności do pracy.

Zgodnie z treścią art. 12 ww. ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art.13 ust.1 ww. ustawy).

W definicji niezdolności do pracy, ustawodawca dał wyraz powiązaniu prawa do renty z rzeczywistą znaczną utratą zdolności do pracy zarobkowej jako takiej, a częściową niezdolność do pracy powiązał z niezdolnością do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, przy uwzględnieniu możliwości i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy, zaakcentował istnienie potencjalnej przydatności do pracy. Chodzi zatem o zdolność do pracy zarobkowej nie tylko jako zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, ale zdolność do podjęcia pracy w ogóle, z uwzględnieniem rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku, predyspozycji psychofizycznych.

Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy). Należało zatem ustalić, czy wnioskodawca jest zdolny do wykonywania pracy w dotychczasowym pełnym zakresie, czy jego kwalifikacje pozwalają na wykonywanie innej pracy, czy dla utrzymania aktywności zawodowej konieczne jest przekwalifikowanie.

Niezdolność do wykonywania dotychczasowej pracy nie jest kryterium niezdolności do pracy w rozumieniu art.12 ww. ustawy. Brak możliwości wykonywania dotychczasowej pracy nie jest wystarczający do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy, gdy jest możliwe podjęcie innej pracy (w swoim zawodzie, bez przekwalifikowania lub gdy rokowanie co do przekwalifikowania jest pozytywne). Niezdolność do wykonywania dotychczasowej pracy jest warunkiem koniecznym do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ale nie jest warunkiem

wystarczającym jeżeli wiek, poziom wykształcenia, predyspozycje psychofizyczne dają podstawy do uznania, że jest możliwe podjęcie pracy w zawodzie albo po przekwalifikowaniu.

O częściowej niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, ale ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Wnioskodawca posiada wykształcenie średnie w zawodzie instruktora muzyki, a w swojej karierze zawodowej pracował jako opiekun oraz instruktor muzyki. W chwili obecnej wnioskodawca wykonuje zawód opiekuna w Towarzystwie (...). Ze złożonych w niniejszej sprawie opinii biegłego sądowego psychiatry wynika jednoznacznie, że rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia nie ograniczają jego sprawności w stopniu znacznym, powodującym niezdolność do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Należy też wskazać, iż przyczyna niezdolności do pracy nie ma wynikać z choroby, a z naruszenia sprawności organizmu, czyli czynnika medycznego, który powoduje utratę zdolności do pracy. Nie ulega wątpliwości, że występujące u wnioskodawcy schorzenia (zaburzenie depresyjne i lękowe mieszane, a także uzależnienie od benzodiazepin) wprawdzie wpływają na jakość jego życia, ale jednocześnie nie ograniczają w znacznym stopniu zdolności do wykonywania przez niego pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Z całą, zatem, pewnością, stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, **nie powoduje jego niezdolności do pracy i wnioskodawca może wykonywać prace, adekwatne do swoich kwalifikacji i posiadanego wykształcenia, a w przypadku zaostrzenia choroby może** korzystać ze zwolnień lekarskich w związku z czasową niezdolnością do pracy.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

S.B.